

Dragica Užareva

ETO PREŠERNOVE

Na autobus se dugo čekalo
pesma je brzo napisana
u znoju jutarnje gužve
moji su doboši zaglušili
kakofoniju razbuđenog sveta

Bez pretenzija
da bude čitana
još manje recitovana
na trgovima ili
školskim priredbama
na Dan oslobođenja

otrgla se bez mog htenja
utekla letargiji
s kojom dopuštam
da nerođene stihove
dnevni utisci
zgnječe poput malja
pod kojim zrno žita
pretvara se u prah

Nekoliko redaka
otkucanih na telefonu
u poruci koju
sama sebi šaljem
i eto nje
eto i Prešernove!

TRAG

Neću da ubrzavam hod,
konformista sam, godine
dugo mi traju, lepe posebno.
Prelazim pedalj po pedalj
s obrvom ko napeti luk.
Umetnik u trajanju, srođen
s minulim stolecima.

Ponekad posegnem za *Tragom*.
Čitam. Poeziju, naravno.
Mladi ne prestaju da pišu.
Ali rečnik je sasvim nov:
sajtovi, mejlovi, duplo v,
duplo v, tačka, pa kom opanci,
a kome obojci. Šifrovan
jezik užurbanih pesnika.

Nisam ni ja od mesečeve srme,
prolećnih lahora, Ljelja,
ne pojem pesme ljuvene,
ali mi je neudobno u njihovoj
virtuelnoj stvarnosti,
koju starački nastojim
da odvojim od imaginacije.

O DATIVU

– Čitam – glasi moj odgovor
na pitanje koje mi postavlja
začkiljeno oko preko puta.
– Dobro, i juče sam čitala,
kao i prethodnih sedmica.
Sad čitam pesnika.
– Je li čemu taj? – pita nerasanjeni glas.
– Vredan čitanja – skraćujem odgovore.
– Mora da je mlad, kao i svi pesnici.
– Još uvek je mlad, mada je to
s pesnicima zbilja maglovito.

Njihova mladost je nekako rastegljiva.
Proteže se do poznih pedesetih...
Neki nikada ne stignu da ostare.
– Je li drzak? – prepadne me
pronijljivošću svog pitanja.

– Ima bogat rečnik nepristojnosti,
ali ga ne koristi prečesto.
Dočim nema dlake na jeziku,
iako njime često vršlja po vulvama.

– Redovna pesnička depilacija;
cenim to – konstatuje kolega
i zariva nos u ekran svog kompjutera.

KUPINE

Kada bi se skupile
na jedno mesto
sve one kupine koje
po pesmama pobrah
iz te sjajne modrine
iscedile bi se
dve-tri kapi smisla
tek koliko da grlo
skvasi sećanje
na zavičaj i dane
u kojima smo uprkos
postmodernistima
reč ljubav pisali
bez navodnika.